

Donn. nr. 109-1978

LYKKEPER.

Ny **Olaf Fønss-Film**

i en Prolog og 5 Akter.

Iscenesat af **Fritz Magnussen.**

I Lykkepers jem.

LYKKEPER.

Skuespil i I Prolog og 5 Akter.

Forfattet og iscenesat af FRITZ MAGNUSSEN.

PERSONERNE:

Peter Storm, Styrmand, kaldet Lykkeper...	Olaf Fønss.
Fru Storm, hans Moder	Oda Rostrup.
Anna, hans Søster	Ellen Dall.
Maria	Aase Winsness.
Konsul Lucian, Matador	Cajus Bruun.
Anitra, hans Datter	Ebba Thomsen Lund.
Den onde Aand	} Robert Schmidt.
Asmodæus, en farende Svend	
Gilbert Stone	
Den gode Aand	Herm. Florents.
Walter Crone	Torben Meyer.
Isidor Blechingstein	Philip Bech.
Baadsmand Halvorsen	Valdemar Møller.
Røde Jack, Bokser	Svend Kornbech.
Værten i den kinesiske Spillebule	Einar Rosenbaum.

Guldets Almagt — Guldets Forbandelse, det er de to paa engang ældgamle og højaktuelle Hovedmotiver, over hvilke denne fængslende Film er bygget.

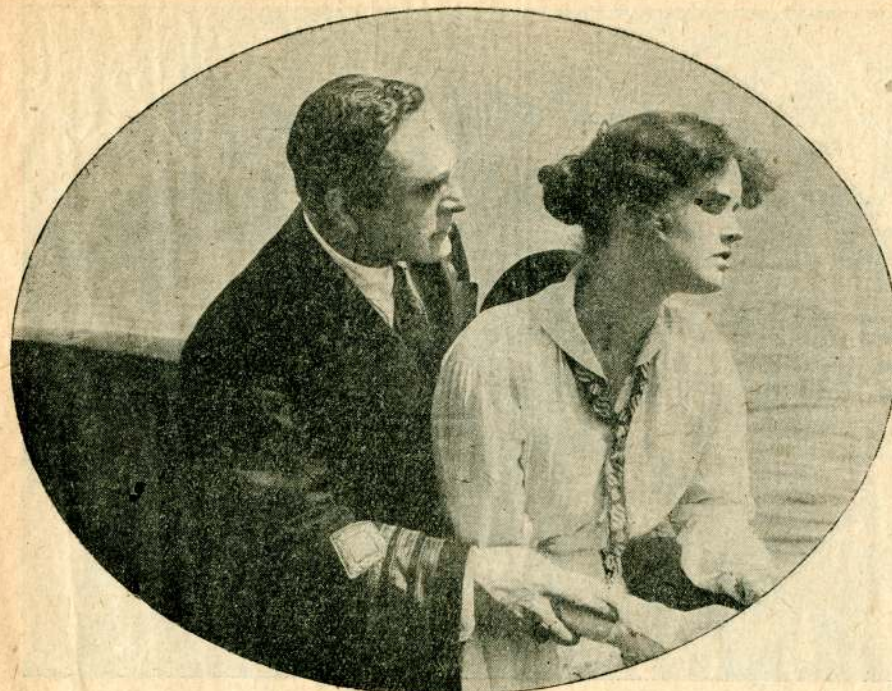
I et Forspil ser man den gode og onde Aand indgaa et Væddemaal om, hvorvidt et helt igennem bravt og hæderligt Menneske kan lade sig friste af Guldets Almagt, saa hans pletfri Karakter forsimples og alt, hvad der før var ham helligt, bliver for intet at regne i den afsindige Kehraus om Guldkalven.

Den onde Dæmon føler sig sikker i sin Sag: Det Menneske er ikke skabt, som staar for Guldets Kogleri og Blændværk.

Og Fristeren begynder sit Spil.

Styrmand Peter Storm, kaldet Lykkeper, skal paa Langfart til Østen, hvorfra han drømmer om at vende hjem med Rigdomme, der skal gøre Livet lyst og straalende for hans gamle Mor, Søsteren og den unge Pige, som har vundet hans Hjerter.

I en Sømandsknejs, hvor han og Kammeraterne foranstalter et muntert Drikkelag første Gang, de har Landlov, krydses hans Vej af en mærkelig Fyr, en farende Svend, som kalder sig Asmodæus, og priser Guldets suveræne Magt over Mennesket.

„Vil Du have mig, Maria?“

Paavirket af Drikkegildets Stemning lader Storm sig lokke til at besøge en kinesisk Spillebule, hvor han træffer flere af sine Kammerater, bl. a. den brillante Baadsmand Halvorsen, og hvor Spillet gaar meget højt.

„Prøv Lykken engang“, hvisker Fristeren. Peter Storm protesterer, men Asmodæus faar ham overtalt. Og pludselig er det, som mystiske Magter vendte Guldstrømmen mod Lykkeper. Hans fantastiske Held gør Spillebulens Ejer nervøs. Han beslutter at gribe ind, førend Banken sprænges, og faar Bokseren Røde Jack til at yppe Klammeri med den fremmede „Grønskolling“, som truer med at ruinere ham.

Der opstaar et vældigt Slagsmaal, under hvilket det lykkes Storm og hans Fæller at slippe velbeholdne tilbage til Skibet. Og Asmodæus følger med: Han har set sit Snit til at redde hele den æventyrlige Spillegevinst. Men da Peter Storm til Tak tilbyder ham at fylde Lommerne, afslaar han: Penge har han ikke Brug for; den eneste Gunst han udbeder sig, er at maatte overnatte om Bord.

Om Natten har Lykkeper en sælsom Drøm: Asmodæus

Asmodeus' Underholdning.

viser ham en gylden Ring, der har den Tryllemagt at forlene sin Bærer med et aldrig svigtende Held i alskens Spil, vel at mærke saa længe Indehaveren aldrig bortskænker det mindste af sin Gevinst. Den Fremmede sætter Ringen paa Lykkepers Arm — og forsvinder.

Peter Storm vaagner brat, gnider sine Øjne.... hvad var det for Tøjeri, han drømte: Ringen! Ja, Ringen spænder fast om hans Overarm, og den farende Svend er borte.... uden at nogen har set ham gaa fra Borde. Storms første Indskydelse er at slænge den hemmelighedsfulde Ring fra sig; men.... det var nok værd først at prøve dens Trolddomskraft.

Han beholder den; og fra nu af er han som Kong Midas. Alt, hvad han rører ved, bliver til Guld; men nyde sin Overflod kan han ikke, thi hvad Glæde er der ved at eje, naar det ikke er En forundt at give.

Guldets Forbandelse er over ham. Han drives fra det lille Hjem, hvor Lykken ventede ham. Den trofaste Maria glemmer han for Børsmatadoren Lucians skønne Datter Anitra. Ringens Aand staar ham bi i Kampen mod de snu og listige Pengemænd

Crone og Blechingstein, der troede at have fundet et „Faar“ i den godtroende Styrmand, som ikke havde Begreb om Penge og Børs.

Gennem Børsspekulationer, under hvilke han følges af et uhørt Held og stadig har den pengestærke Bankier Stone i Ryggen, naar han hurtigt en saadan Magtstilling, at han kan diktere Matadoren Lucian sine Betingelser. Og Betingelserne lader sig sammenfatte i det ene Ord: Anitra.

Den straalende og ombejlede Verdensdame bliver hans, ikke af Kærlighed men for at redde sin ruinerede Far. Men Lykken finder han ikke; han er dømt til at være gerrig; og hans tvungne Gerrighed piner ham, indtil Fristeren hvisker ham i Øret: Jamen, der er jo ingen, der forbyder dig at fortælle din Hustru om Ringens Egenskaber.

Lykkeper betror sig til Anitra; der lig en anden Dalila sviger ham, stjæler Ringen, som gav ham det mystiske Held i Spil, og bringer den til sin Fader. Nu er det Børsherrernes Tid: Ved en eneste Børsmanøvre ruinerer de deres Modstander. Men i Stedet for at fortvivle, føler Peter Storm det som en Lettelse; og da Anitra gaar til Bekendelse, siger han: Du har gjort mig en Tjeneste.

Thi han er fri. Forbandelsen er hævet. Han kan atter følge sit Hjertes Instinkter; han kan give. Og kun for at bortgive det usle Mammon sætter han sig ved et dristigt Teaterkup i Besiddelse af den mægtige Fortjeneste, hans Børsmødestandere har tilsvindlet sig. Ringen, som hans Svigerfader nødtvungent maa aflevere, kaster han i Havet. Og i sin elskede Marias Arme finder han den Lykke, som gold Rigdom ikke evnede at skænke ham.

Da den gode og den onde Aand mødes efter Udløbet af den aftalte Frist, triumferer den onde Dæmon. Men for tidligt: Fra sin Barm fremtager den gode Aand den ulykkebringende Ring, der nær havde bragt en Menneskesjæl i Fortabelse. Og Dæmonen viger. Han har tabt sit Spil; thi større end Guldets Magt er det menneskelige Hjertes Kalden og evige Kærlighed.

